

మనము దీనిని ఎవరికి ఇస్తాము? నా చేతిలోని ఈ కామక. నేను ఒంటరిగానున్నప్పుడు ఎవరితోనో ఏకో వ్యక్తము చేయపటివే ఈ కోరికసి నేను గుంపులోమన్నప్పుడు నా అంతరంగాన్ని వ్యక్తపరచుకోపటిననే కోరిక. ఎవరితో నేను వ్యక్తపరచుకోవాలి? ఈ జీవితో మాట్లాడం, ఈ జీవికి ఇవ్వపటివేను నా కోరిక, ఈ జీవితో ఉండవటిను కోరిక కేపలము ఓహాకరణైనదా? నేను నిజముగా ఒంటరిగానీగా ఉన్నావా? జీవించేదంతా “వేసేవా?”

దేశ్చనికిప్పుపటివేను మానపుని కోరికసు రిగి వేద చప్పుచున్నది. కాని “ ఈ వైవేద్యముతో ఎవరిని పున్యానించాలి?” (1) అని అటుగుచున్నది. పర్వ్యార్థములో ఈ ప్రశ్న ఆత్మయొక్క ప్రతిధ్వనిపటి మరల మరల చెప్పుచున్నది. ఈ బంగారు మొక్క (పొండము) ప్రతి జీవియొక్క ప్రభుపూగా చెప్పుటిద్దురా మానపుని ప్రశ్నకు రిగి వేద జవాబిచ్చుచున్నది. “కస్తురెప్ప కొట్టి మరియు శ్యాప తీసికొపే వాటన్నిటికి తన బలము చేత ఎల్లప్పుడు రాజుగా ఉండేవానికి... ఎవరిచేత భూమ్యకాశములు వాటి స్థాపనములో విలువబ్బుటినే, ఎవరిచేత షాష్యానికి స్తోరమైన ఆధారము ఇప్పుటినే...” ఈ రాజుకు ఆందరును విధేయులగుచున్నాడు. ఈ జీవికి మనము ఆర్పణలు, వైవేద్యములు ఇస్తాము. ఈ జీవికి మనము వందనములు చెప్పుతాము మరియు మనము ఒంటరిగానున్నప్పుడు పూట్లాటుతాము.

“ఒకవేళ ఒక చెట్లు అయిలో క్రిందపడినట్లయితే, దాని జ్ఞానును ఏనడానికి ఎప్పురుసు లేపట్టయితే కాదా అది జ్ఞాను వేస్తుటా? ” అనే ప్రశ్నకు ఇది జవాబిస్తుంది. ఇది ఎంతోమందిని ఆకర్షించింది. ఈ ప్రశ్నలోగల చిరు ప్రశ్నలలోకటిమనగా, “నేను దానిని విపుస్తయితే అది ఉన్నదా? ” ఒహూశా, ఇది మనకు ఈ ప్రశ్నలోని ఆత్మంత ఆక్రూటియమైన భూగముగా కనిపించమన్నాను. వాత ఏదైనా విపుయమును గూర్చి తాతియానియాడల, ఒకవేళ ఈ విపుయము (ఈ సందర్భములో జ్ఞాను) వా జ్ఞాన దృష్టిలో మరియు మనములో లేనియాదల, ఇది నిజమూ? ఒక వ్యక్తికి ఇది నిజము కావియేదల ఆ వ్యక్తి దృష్టిలో దావికి ఉనికి లేదవి కొందరు జవాబిచ్చుదురు. కాని ఇది ప్రశ్నను తప్పించుకోవటం అప్పుతుంది. ఈ ప్రశ్న ముఖ్యముగా ఒక సృష్టిానికి ఇది తలియకపోతే, ఇది నిజమూ కాదా? అని అటుగుచున్నది. “ నేను దేపుడువా? ” అని ఈ ప్రశ్నలోని ఒక భూగము ఆటుగుచున్నది. ఇంకోకి విధంగా చెప్పాలండే, “ నేను విన్నదానివిబట్టి, మాచిన దానివిబట్టి మరియు యోచించినదానివి బట్టి వాట్లాపమునిజ్ఞమైనదేదో నిర్మయించబడుచున్నదా? ” నేను ఆ చెట్లు పటటం విపుస్తయితే, అది ఎట్లా నిజమూతుంది? దీనిని పిండికరించిన, ఆ చెట్లు పటటం ఎప్పురూ వినవి యాతల దూది సంగతి ఏమిటి? ఈ సందర్భములో ఇదే ప్రశ్నను ఒహూళరీతిలో ఆటుగుచున్నది: “ ఆ చెట్లు పటింపుప్పుడు ఎపరును విపుస్తయితే, దానిని ఏనడానికి ఎపురైనా ఉన్నారా? ” వాట్లాపము మరియు అనుభూపము మానప్పుని చేత సృష్టించబడి మరియు నిర్మయించబడినవా, లేక ఈ అనుభూపము మరియు వాట్లాపము వేరే ఇతర జీవి సృష్టిముగా అంగికరించబడి అనందించబడున్నవా? మనము దేశుడా లేక దేశుని సృష్టిలామూ? ఈ

ప్రథమ మను అనుకోవే దావిసిబ్బుల్లి లేక కలుగవే దావిబ్బుల్లి విర్తుయంచబడుతుందా? లేక దేశునిచేత పృష్ఠించబడి మానవునిచేత సరిటుపడిగా లేక పొరబాటుగా చూడబడుచున్నదా? సరళమైనరీతిలో, దేశుకు ఎప్పుడు అనే దావిచేత ఈ ప్రశ్నకు జవాబు విర్తుయంచబడుచున్నది.

“వేసు” అనే గోప్య ప్రశ్నకీ నీవైతే, నీపు వినసట్లయితే, ఆ చెట్లు శ్శము చేయదు. నీపు దేశుడవయితే, నీపు ఒంటరిగా ఉన్నత్తుయితే... పరి, నీపు ఒంటరిపాడవు. ఎపరితోనైనుా మాళ్లాడుకు ప్రయత్నించుకు పలన ప్రయోజనములేదు. ఎపరితోనో మాళ్లాడు, ఇంగ్రీ మరియు పవ్వానించుకు అనే కోరిక తేపలము ఇష్టపూర్వార్థితమైన యోచన. కావి పముస్త జీవరాజికి ప్రభువు అయివచ్చరు ఇంకోకరు ఉన్నత్తుయితే, అప్పుడు ఆ చెట్లు నీజమైనది. మరియు అది నీజమైన జ్ఞము చేయును. ప్రభువు దానిని వినును. మరియు ఈ దేశుడు ఈ విశ్వానికి పృష్ఠికర్తయు, సమస్త జీవరాజికి పుహారియునైన గోప్య “వేసు” గా బయలు పరచబడియున్నాడు. ఈ ప్రశ్నలో ప్సోల్ప మార్గ చేసినయెతల ప్రశ్నలోని విషయాన్ని తేఱణెల్లం చేయుటకు పహాదు పడును. దేశుకు త్స్వాన్ని చేసినట్లయితే మానవు వినును, అయితే దేశుకు ఇంకుసా జీవించి యువ్వాడా? ఈ ప్రశ్న చెట్లు ప్రశ్న పలెమున్నది. “వేసు” అనే ప్రశ్నకీ నీవైనట్లయితే, అప్పుడు నీ మనసు మరియు నీ సమయములో సమస్యమును (అన్ని జీవులు) వాస్తవములుగావగుటకు వేచి యున్నావి. పృష్ఠిసంతటిని నీపు శెరిసికోపలెనవి ఆది వేబియున్నది. నీపు లేకపోతే వారీకి ఉనికి (జీవిశము) లేదు. ఈ గోప్య “వేసు” ఉన్నత్తుయితే, ఆయువుండియే ఈ ఉనికి (జీవిశము) పస్తుంది మరియు అన్ని జీఫులమీద ఆయువ దృష్టిని ఉంచుతాడు(తలిపికొండాడు). సృష్టికర్త మైన మరియు విశ్వ సిర్వాహకునునైన ఆ ప్రభువే పముస్త జీఫులకు ఆధారముగా తమ్ముతాను బయలు పరచుకొనును. ఒక మానవు ఒంటరిగా, ఆరణ్యములో తప్పించియిన స్తుతిలోనుండి, తన అంతరంగములోనుండి అరచినప్పుతు, ఆ అయిపు, వాస్తవమైనది మరియు నీజమైనది. దేశుడు ఆ ఆత్మధ్యానిని ఏంచూడు.

పాఠ ఎం. రీడ

(1) గుణల్, జీవినికి వ్యాఖ్యానశాస్త్ర కాలిఫోర్నియా ప్రెస్ యూనిపర్సన్స్, బర్క్లే, కాలిఫోర్నియా, 1996, ఒక వెడ, X,CXXI, p.15.